

Notes per a un club esquerrà de poetes necis

Pere Camps / @perecampscampos

Som a L'Havana, Cuba. Sis de la tarda. A l'hotel Sevilla, a tocar del Museu Nacional de les Belles Arts, ens fem un petó de complicitat amb la Maria del Mar, que l'endemà actuarà al Teatre José Martí. Érem a Cuba acompanyant a la cantant mallorquina, que amb la connivència del BarnaSants presentava el seu disc 'Ultramar'. Però avui anem a un altre concert. Surto al carrer on m'esperen l'Aurora i el Vicente. Travessem el capvespre de L'Havana, rodejant la Plaça de la Revolució en direcció al barri, sota l'atenta mirada de Camilo Cienfuegos.

El lloc del recital és com un teatre improvisat a l'aire lliure. Ubicació: Carrers Primelles i Final. El Cerro. **És el concert número 95 de la gira interminable de Silvio Rodríguez** pels barris de la capital cubana. El pati de butaques és la mateixa via, que té l'espai escènic a l'inici. A dreta i a esquerra els balcons del primer, del segon i del tercer pis, són les llotges i l'entresòl, a la dreta de l'escenari, fa de camerino. De teló de fons una orgullosa bandera cubana i la clau del municipi espera per obrir l'aixeta a les cançons.

La zona es va omplint de colors, colors de banderes que abracen a Amèrica, colors dels vestits, colors de pluralitat ètnica, colors de vida, fins a convertir-se en una gran orquestra de joglars, preparats per cantar, amb el poeta, que la llibertat no té amo, que el poder som nosaltres.

Amants de la bellesa, companyes de la lluita digna, repartidors d'alegries, transgressors d'amor plural, filles lliures d'Haydée, cercadors de quimeres necessàries, àngels ateus, pescadors d'utopies... **gent de barriada i de barricada**, gent de l'illa i del món, que vénen a escoltar el cantautor, amb el silenci a les butxaques, l'esperança a l'ànima, la voluntat d'estimar fins al final dels temps i d'extreure de les cançons del trobador la munició necessària per fer possible l'arc de Sant Martí de les igualtats. Gent que escolta i pensa. Buscadors de paraules. Qui fos Luis Eduardo Aute per dir que violeta és un color d'alliberament col·lectiu i la sagrada raó un oxímoron! Gent que saben que l'Àfrica segueix plorant. Que barques insegures creuen la vella mar mediterrània de sud a nord, plenes d'homes i dones, que jugant-se la pell per poder viure en pau, en lloc de la solidaritat més fraterna es troben el silenci de gel on s'incuben els ous de la serp.

Aquell carrer és ple a vessar de **gent partidària del club esquerrà dels poetes necis**, cantant al somni dels bojos, que saben que la revolució mai no es pot convertir només en el nom d'una plaça i que volen parir nous cors en les metròpolis de la Terra.

En acabar, em sembla sentir un gos bordant, la seva manera de parlar a la lluna dels 'nadies'. Aquestes setmanes Cuba està debatent la seva nova Constitució. Potser les cançons de Silvio haurien de ser-ne els articles.

Pere Camps és activista cultural i director del festival Barnasants.

Fitxa tècnica Data: 21 de setembre de 2018. Lloc: Carrers Primelles i Final, El Cerro, L'Havana, Cuba. Silvio Rodríguez, guitarra i veu, acompanyat de Niurka González als vents; Emilio Vega, vibràfon i percussions; Rachid López, guitarra; Jorge Reyes, contrabaix; Jorge Aragón, piano i el Duo Trovarroco: Maykel Elizarde, al tres i Oliver Valdés, bateria i percussions. Convidat especial Gerardo Pablo